

ה"ת 2620/12/23 - מדינת ישראל נגד מאיר הררה

בית משפט השלום בראשון לציון

בשה"ת 2620-12-23 מדינת ישראל נ' הררה

לפני **כבוד השופט אבי וסטרמן**
מדינת ישראל
מבקשת
נגד
משיב
מאיר הררה

החלטה

כתב האישום והליך המעצר

1. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו עבירות של איומים והחזקת סכין שלא כדין.

לפי עובדות כתב האישום (כפי שתוקן ביום 3.12.23), הגיע המשיב ביום 29.11.23 לתחנת דלק בצומת שילת; המשיב נכנס לחנות הנוחות שבתחנת הדלק כשהוא תחת השפעת אלכוהול, וניגש לעובדים בחנות (להלן: **איהב**, **זוהיר וחוסין**, או **המתלוננים**). המשיב הורה למתלוננים "תגידו עם ישראל חי" ובהמשך קרב אל חוסין וחזר על דבריו תוך שהוא מוציא מכיסו סכין מתקפלת, פתח אותה והחזירה לכיסו.

המשיב יצא מן החנות. איהב יצא אף הוא מהחנות, ומשהבחין בו המשיב החל לרוץ לעברו כאשר הוא אוחז בידו את הסכין. המשיב הורחק מהמקום על ידי מכרה שהיתה עמו. בהמשך נכנס המשיב לחנות בשנית, והתקרב לעבר הדלפק תוך שהוא צועק לאיהב "אתה בוא תצא לבחוף" ו-"בואו תגידו עם ישראל חי" בזמן שהוא אוחז את הסכין בידו.

2. ביום 4.12.23, יום לאחר הגשת כתב האישום, שוחרר המשיב בהסכמת המבקשת בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח הוריו.

טענות הצדדים

3. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה למוחס למשיב, ובהן הודעות המתלוננים, תיעוד מצלמות אבטחה, דו"חות פעולה של השוטרים, שיחה למוקד 100, תמונת הסכין שנתפסה, וחקירת המשיב.

המבקשת טוענת כי לנוכח מסוכנותו של המשיב המתעצמת על רקע צריכת אלכוהול, ולנוכח עברו הפלילי, יש

להותירו בתנאי מעצר בית.

4. ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעבירה של החזקת סכין, אולם טוען לחולשה משמעותית בנוגע לעבירה של איומים. לעניין זה מפנה ב"כ המשיב לאחד מסרטוני מצלמות האבטחה, אשר מתעד את הרגעים בהם רץ המשיב לעבר איהב, וטען כי לא נראית בידו סכין. עוד טען כי בעובדה שצרך אלכוהול עובר לאירוע, יש כדי לכרסם בקיומו של היסוד הנפשי.

בנסיבות אלה, טוען ב"כ המשיב כי אין מקום להותירו בתנאי מעצר בית מלא. לעניין עברו הפלילי טען כי חלפו 5 שנים ממועד הרשעתו האחרונה, אין לחובתו מאסר על תנאי וכי יש להתחשב בעת הרגישה בה אנו מצויים.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

5. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך, נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

6. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומה של עבירה של החזקת סכין, אולם טוען לחולשה משמעותית בראיות הנוגעות לעבירת האיומים. זאת, לנוכח העובדה כי בתיעוד ממצלמות האבטחה לא נראה סכין בידו של המשיב.

הודעות המתלוננים

7. בהודעתו מיום 29.11.23, מסר **איהב** כי אדם (אין מחלוקת כי מדובר במשיב - וכך גם להלן בהתייחס ליתר הודעות המתלוננים) נכנס לחנות, אמר לאחד העובדים "תגיד עם ישראל חיי" והחל לגדף את העובדים. בשלב זה תפסה אותו בחורה ואמרה לו לבוא איתה. המשיב יצא מן החנות. איהב יצא מהחנות לעשן סיגריה, ואז ראה את המשיב פותח את דלת הרכב, מוציא משהו מהרכב, תופס סכין ומתקרב לעברו כאשר הסכין פתוחה בידו, והלהב כלפי מטה. איהב נכנס מיד לחנות והמשיב נכנס אחריו. האשה משכה את המשיב החוצה. בחורה נוספת הגיעה ואמרה שהוא מסטול ואין מה לדאוג. איהב תיאר שמדובר בסכין שחורה, "נפתחת כמו אולר".

בהודעה נוספת מיום 30.11.23 חזר איהב על גרסתו. איהב טען כי המשיב החזיק את הסכין בידו הימנית. החוקר ציין כי איהב הדגים שהמשיב "החזיק את הסכין ביד נמוך לגופו, יד ישרה".

8. בהודעתו מיום 29.11.23, מסר **חוסין** כי המשיב אמר לו להגיד "עם ישראל חיי", ואמר לאיהב "בוא החוצה".

חוסין ראה את המשיב מוציא סכין. חוסין לא ראה מהיכן הוציא סכין אלא ראה שיש למשיב "משהו בולט מתחת לחולצה".

9. בהודעתו מיום 29.11.23, מסר **זוהיר** כי המשיב אמר לעובדים לומר "עם ישראל חי" וקילל. כן טען כי מהרגע שנכנס לחנות הוא שם את ידו מאחורי הגב "כאילו יש לו נשק" ואחרי שיצא החוצה חזר עם סכין ביד. הסכין נראית כמו אולר מתקפל.

בהודעה נוספת של זוהיר מיום 30.11.23 מסר כי לא ראה סכין כאשר המשיב נכנס לחנות. כשהמשיב היה מחוץ לחנות, ראה אותו דרך החלון מתקרב מהר לאיבה כשהסכין בידו, כשהוא מחזיק אותה צמוד לרגל.

סרטוני אבטחה

10. צפיתי בסרטוני מצלמות האבטחה שבחומר החקירה; לעניין זה אפנה גם לדו"ח צפיה מיום 30.11.23 המצוי בחומר.

בסרטון שבתחתיתו הכיתוב c5 store 2-366, דקה 22:05, מתועד המשיב בחלקו הראשון של האירוע בתוך החנות כשהוא מוציא את הסכין מאחורי גבו, ומחזירה לכיסו.

בסרטון שבתחתיתו הכיתוב 16 store entrance 1-366, דקה 22:08, אשר מצולם מחוץ לחנות בחלקו השני של האירוע, נצפה המשיב רץ לכיוונו של איבה העומד בפתח החנות. לא ניתן לראות דבר בידו.

בסרטון (נוסף) שבתחתיתו הכיתוב c5 store 2-366, דקה 22:08, נראה המשיב נכנס לחנות ורואים שבידו דבר מה.

גרסת המשיב

11. המשיב, בהודעתו מיום 30.11.23, התקשה לשתף פעולה בחקירה והשיב לחלק מן השאלות בתשובות שאינן ממין העניין, תוך שהתייחס למצב הבטחוני, וטען בין היתר כי עובדי החנות איימו עליו ו"דיברו לא יפה על החטופים". לעניין הסכין, אמר שהסכין "אצלי בכיס בשביל ההרגשה". כמו כן, הכחיש כי איים באמצעותה.

בהודעה נוספת מיום 3.12.23 מסר המשיב כי בחלק הראשון של האירוע החזיק סכין בכיס שהוציא והחזיר לכיס, מאחר והרגיש מאויים. המשיב הכחיש כי בחלקו השני של האירוע רץ כשבידו סכין, וטען שרץ כשבידו גז מדמיע, מאחר ופחד.

12. המחלוקת בין הצדדים מצומצמת, ונוגעת לחלק השני של האירוע; במוקד מצוייה השאלה האם החזיק המשיב סכין בידו כאשר הוא נע לכיוונו לאיבה, באופן המשכלל עבירה של איומים (בהתנהגות).
13. יש ממש בעמדת ב"כ המשיב לפיה לא ניתן לראות את המשיב אחוז סכין בידו בסרטון המתעד את חלקו השני של האירוע; גם המבקשת אינה טוענת אחרת. ייתכן כי בנסיבות אחרות היה בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית המתבססת על גרסת המתלוננים; עם זאת, מן הטעמים שיפורטו להלן, סבורני כי המבקשת הציגה תשתית ראייתית לכאורית כנדרש בשלב זה.
- א. ראשית, העובדה כי המשיב החזיק לכאורה סכין בעודו נע לכיוונו של איבה נלמדה מדבריהם של **שני עדים** - איבה וזוהיר. שניהם תיארו או הדגישו באופן דומה את הצורה בה החזיק המשיב בסכין - בצמוד לרגלו כשידו ישרה.
- ב. אין מחלוקת כי המשיב **אחז בסכין בידו בחלק הראשון של האירוע**, לאחר שהוציאה מכיסו מאחורי גבו, וזאת בפעם הראשונה בה נכנס לחנות (הדבר מתועד בסרטון שבתחתיתו הכיתוב c5 store 2-366, דקה 22:05).
- ג. שני העדים לא ראו את הסכין בחלק הראשון של האירוע, בו הוציא המשיב את הסכין מכיסו האחורי ואחז בה מאחורי גבו (הדבר מתועד גם בסרטון שבתחתיתו הכיתוב c5 store 2-366, דקה 22:05). חרף זאת, **ידעו שניהם לתאר את הסכין**; איבה מסר שמדובר בסכין שחורה, "נפתחת כמו אולר", וזוהיר מסר כי הסכין נראית כמו אולר מתקפל. חומר החקירה מלמד על כך שהסכין (שנתפסה ברכבו של המשיב) היא סכין שחורה מתקפלת (ר' תמונה בחומר החקירה, דו"ח פעולה שרשם כמאל רחאל מיום 29.11.23).
- מקובלת עלי טענת ב"כ המבקשת לפיה מדובר בראיה בעלת משקל של ממש לכך שהעדים אכן ראו את הסכין, בחלקו השני של האירוע.
- ד. הגם שבסרטון מצלמת האבטחה לא ניתן לראות את המשיב כשהוא אחוז בסכין, הרי **שלא ניתן לשלול זאת**. איבה מסר כי המשיב אחז בסכין בידו הימנית, שהיא הרחוקה מן המצלמה, ובחלק מהסרטון מוסתרת על ידי גופו. כמו כן, הדבר עשוי להתיישב עם האופן בה תיארו שני העדים את הצורה בה אחז המשיב בסכין - בצמוד לרגלו כשידו ישרה.
- ה. כשהמשיב נכנס לחנות בפעם השנייה, **הוא נראה בסרטון כשהוא אחוז בידו דבר מה**, הגם שלא ניתן לראות מהו הדבר (סרטון נוסף שבתחתיתו הכיתוב c5 store 2-366, דקה 22:08).
- ו. הגם שבסרטון לא ניתן לראות את המשיב אחוז חפץ בידו, הרי **שהמשיב לא הכחיש כי החזיק דבר מה בידו**, אם כי טען שמדובר בגז מדמיע.

14. אשר על כן, אני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית כנדרש.

15. ב"כ המשיב טען עוד כי המשיב היה במצב של שכרות אשר לא איפשר לו לגבש את היסוד הנפשי הנדרש בעבירות האיומים. אכן, אין מחלוקת על כך שהמשיב היה תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע (ר' גם דו"ח פעולה מיום 29.11.23 שרשם ישראל יעקובוב, לפיו החשוד הריח מאלכוהול והיה בגילופין). עם זאת, כידוע "הרף הנדרש בפסיקה לשם הכרה במצב של שכרות הוא רף גבוה עד-אין-גבוה" (ע"פ 7164/10 ג'אן נ' **מדינת ישראל** (1.12.11)), ועל כן היותו של משיב בגילופין אין בה כדי ללמד בהכרח על כך שפעל במצב של שכרות כמשמעו בחוק. מכל מקום, המקום המתאים לברר סוגיה זו הוא ההליך העיקרי (בש"פ 6698/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.10.14)).

עילת מעצר

16. המעשה המיוחס למשיב מקים עילה של מסוכנות; המשיב נשא עמו לכאורה סכין שלא כדון, יזם עימות עם המתלוננים, ובהמשך התקרב לכיוון אחד מהם כשבידו סכין. העובדה כי ביצע לכאורה את המעשים כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, מהווה גורם מגביר מסוכנות.

17. כמו כן, לחובת המשיב עבר פלילי הכולל ששה פריטי רישום קודמים, בעבירות אלימות, רכוש וסמים.

18. עם זאת, בלי להקל ראש בחומרת המעשה, אירוע האיומים המיוחס למשיב הוא אירוע קצר ביותר, שלא לווה במלל כלשהו, או חלילה במעשה של אלימות פיזית; כך, גם לאחר שנכנס המשיב בשנית לחנות. כמו כן, חרף העובדה כי לחובתו של המשיב עבר פלילי בלתי מבוטל, הרי שמחצית מרישומיו הפליליים התיישנו זה מכבר, וכן חלפו כ- 5 שנים מאז הרשעתו האחרונה (בעבירות תקיפה ואיומים).

19. במכלול נסיבות העניין, סבורני כי במוקד הדברים ועל רקע טיבה של המסוכנות, נדרש פיקוח צמוד על המשיב, ולא דווקא הגבלת תנועותיו. תנאים אלה יהיה בהם כדי להוות מענה למסוכנותו.

20. אשר על כן, אני מורה כי התנאי בדבר מעצר בית יבוטל, והמשיב יהיה נתון בתנאים של "מעצר אדם", קרי בפיקוח צמוד של מי מן המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט, בכל עת. יתר התנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 4.12.23 ובהם איסור יצירת קשר עם המתלוננים והרחקה מהם וממקום האירוע, יעמדו בתקפם.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.

